

[Niels Ravn.]

regeringsforslagene helt uoverskuelige forkøbsretsbestemmelser, der griber ind i bestående retsforhold mellem borger og stat.

Hvis regeringens hensigt kun var at nå de af mig nævnte mål: fremskaffelse af tilstrækkeligt med jord til forskellige udviklingsformål og standsning af grundspekulationen, så ville oppositionens oplæg være et velegnet forhandlingsgrundlag, men den øjeblikkelige afvisning uden nogen form for drøftelse viser, at der ligger andre hensigter bag. Man motiverer ganske vist denne stærkt skærpede forkøbsret med, at den er et led i bestræbelserne for at bevare dansk jord på danske hænder, hvis vi kommer i fællesmarkedet. Skal forkøbsretten benyttes til dette formål, bliver det ikke en national sikring af jorden, der bliver tale om, men en nationalisering, vi vil nå frem til.

Dette er også regeringens hensigt. Jeg vil gerne her henvise til en udtalelse af det ærede medlem hr. Ove Hansen, der ganske vist i dag forsøgte — som sædvanlig fra regeringspartierne side — at lægge et røgslør over disse ting ved at sige, at der var intet i regeringsforslagene, der tydede på, at samfundet skulle overtage landets jord. Men det ærede medlem hr. Ove Hansen har i tidsskriftet Verdens Gang af 2. april d. å. om de 10 jordlovsforslag bl. a. sagt — jeg anmoder om den højtærede formands tilladelse til at citere —:

„Det er udmærket med en byplan og en landsbyggelov, der giver kommunerne ret til at bestemme, hvad arealerne skal anvendes til, og hvordan der skal bygges på arealerne, men hidtil har man ikke haft retten til at bestemme — hvilket er det vigtigste — hvem der skal bygge på arealerne. Kun i de tilfælde, hvor kommunerne stod som skødehavere af jorden, havde man magten til at kunne bestemme, hvem der skulle bygge på arealerne.“

Kun i de tilfælde, hvor kommunerne

stod som skødehavere, altså havde ejendomsretten til jorden! Her slap det altså ud. Det er ikke så meget, hvad der skal bygges, men hvem der skal bygge på arealerne, man vil have herredømmet over. Og dette kan kun nås, når det offentlige ejer jorden — altså efterhånden en fuldstændig socialisering af landets jord.

Jeg skal med disse bemærkninger og under henvisning til de af mindretallet i betænkningen fremsatte bemærkninger slutte med at sige, at regeringen naturligvis ikke kan forvente det konservative folkepartis bistand til gennemførelse af en lovgivning af denne art.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.

Mødet udsat kl. 12.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Thestrup: På mit partis vegne skal jeg her ved anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om naturfredning meddele, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Det ærede medlem hr. Lund Jensen, den ærede ordfører for socialdemokratiet i naturfredningslovsforslag, stillede nogle spørgsmål til mig og gjorde nogle bemærkninger, som jeg gerne vil sige lidt om til at begynde med.

Det ærede medlem fremsatte nogle udtalelser om, at man fra regeringens side agter at administrere dette forslag, når det bliver lov, på en sådan måde, at ingen vil lide tab ved det.

Jeg vil gerne spørge, om det er meningen, at man vil undgå, at private ejere lider tab ved lovens gennemførelse, og jeg vil — hvis